

ERGO ingruentū sœvit adhuc furor
 Insanus Armorum et, ruit horridi,
 Effusa Tempestas Gradivi *
 Ausoniae minitata cladem !

Quippe hâc truci spectabilis ordine
 Vis fulminantis concita Galliæ
 Grassatur, hâc Germana pûbes
 Contrâ acies inimica pandit.

Hinc indè sese flectere devia
 Visa est diu Victoria desuper;
 Interq pugnaces cohortes
 Ambiguus fluitare pennis:

Optata post paulo addita Gallicis
 Comes catervis—En ! ubi Mantuæ
 Ingressa muros, arduâq in
 Turre sedens, rutilam per æthram

Vexilla clarâ ardentia purpurâ
 Latè coruscat ! stant prope Militum
 Læti triumphantū Phalanges,
 Et reſonus ferit astra clamor.

At Tu, tuarum tristior Urbium
 Iam jamq sœvo Marte cadentium,
 Frustrâ repentem vastitatem
 Italia, interitumq ploras.

Namq ut citato fervidus impetu
 Olim ille Dux Carthaginis irruens
 Per plana camporum, ac feraces
 Ibat agros, rapidiq ad instar

Torrentis, Urbes, Ruricolæ, Pecus,
 Demersit uno funere, gentibus
 Crudele devictis minatus
 Excidium, Dominæq Romæ ;

Sic Gallicus Vir nuper in obvios
 Arrectus enses, tantus et horrido
 Insignis Armorum tumultu
 Fulminat Ausonios per Agros,

Non usitato militiæ modo,
 Turrita faxis oppida gestiens
 Perrumpere, ipsiusq Romæ
 Mænia terrificare bello.

Illum, superbo Gloria vertice,
 Lætum juventâ, milit in hostium
 Turmas, triumphalesq Currû
 Addidit ipse rotas Gradivus.

Tum celsa nuturunt capita Alpium
 Diri paventum Martis imaginem ;
 Summæq Pyrenes reclini
 Protinus intremuere collo.

Quin, luce functi, magnanimum Ducum He-
 roumque Manes, olim animæ inclytæ
 (Dum vita) damnatiq pulchri
 Funeris, ingemere terrâ

* Strepitumque minasque Gradivi. Val. L. 5. 651.

Mæsti sub imâ ; et Marmoreæ Patrum
 Formæ statim prorumpere sedibus
 Ipsis videbantur, rigentiq
 Attonitæ rapere arma dextrâ.

Tales Alumnos non sibi Romula
 Jam terra jactat, qui properam nimis
 Regni vacillantis ruinam
 Viribus ingenioq sistant,

Ingens Gigantis terrifici velut
 Cadaver, olim quod tumulo datum,
 Multosq servatum per annos,
 Morte etiam potuit sub ipsâ

Atrox videri—vultus adhuc riget
 Horrore, ceu vivus ; sed inania
 Solvuntur ipso membra tactu,
 Et tenues abeunt in auras :

Talis vetustâ splendida origine
 Stat Roma—quæ, quanquam imperiosior
 Moles videri, jam cadenti
 Assimilis, negat ipsa regni

Pondus tueri, sed procul hostium
 Invitat adventum ipsa capi volens ;
 Imparq si quando ruentū in
 Bella virū tolerare robur.

Viator Urbi dum propius gradum
 Flectit, caducæ signa potentia,
 Murosq labentes, et alta
 Mole suâ ruitura tecta,

Et Fana sœdo senta situ Deūm,
 Forumq vastum, et celsa Palatia,
 Arcesq, et antiquos Penates,
 Et veteris monumenta famæ

Miratur, “ O quæ maxima Gentium
 Regina Victrix, et Domina Urbium
 Quondam ferebare, ipsa quali
 Roma cadis labefacta fato ?

Olim cruentis non sine vinculis
 Frænare terras aspera, et impéri
 Jactare fastūs ; clarioris
 Nequitia malefana Cultrix !

Mutata quantum ! non Aquila, Hostium
 Olim ille terror, remigio supra
 Librata pennarum relictis
 Præsidet, invigilatq portis,

Gaudens minores Alituum greges
 Arcere longè ; et nubila in ardua
 Sublata sublimi volatu
 Fulmina præcipitare belli.

At nuda, at omni præsidio carens,
 Insigne fati ludibrium gravis,
 Lapsæq Majestatis Umbra
 Roma jaces, et inane Nomen” !

Sic ille—volvens tristia lubricæ
 Inceſta Fortunæ, et tacito gradu
 Repentis Ævi Vastitatem, et
 Luciferi mala multa Belli.

Nosq et dolentes plus vice simplici
 Inauspicatos Italiæ exitūs,
 Haud vana formido laceſſens
 Immemores vetat esse nostri ;

Neu forte fidens viribus et novis
 Ausus triumphis Gallus, in Anglicas
 Irrumpat oras, atq inermes
 Cominus adgrediatur Urbes

Victore bello*—Quis femori ocus
 Aptabit enses ? pro patriâ impiger
 Perire !—Quin vellem ista longè
 Omina diripiant procellæ.

Cerno ut decoros Gentibus extulit
 Pax dia vultus ; illa nigrantium
 Compescit armorum furores,
 Illa hyemes nebulasq belli ;

Orbemq diris undiq sœvius
 Tumultuantem seditionibus
 Tranquillat, amplexuq terras
 Compositas refovet capaci.

Qualis, fugatis nubibus, et gravi
 Cedente Cælis imbre, per aera
 Latè superfuso serenum
 Purpureo nitet Iris Arcu.

At Tu usque Victrix perge Britannia
 Immenſa fulcans cœrula ; dum freti
 † Sonantis-æternum fragore
 Oceanus tua regna, Custos

Insomnis, ambit ; dum potes unicè
 Secura, clades inter et asperum
 Discrimen armorum quieto
 Æquoris imperio potiri.

Te qui beatæ regna Asiæ colit,
 Ullæq semper solibus Africæ,
 Lateq porrecti sub extre-
 mum populi venerantur Axem.

Te Gallus et te dives Iberiæ
 Colonos audit, † Te, Dominam æquoris,
 Quicunq per vasti timendos
 Navigat Oceani tumultus.

Ergo apta bello, pacis amans magis,
 Intemperatam Lege licentiam
 Premente, Libertate salvâ,
 Justitiâ comite, integrâq

Cum laude, Rerum || per trepidas vices,
 Belliq casūs, per lacrymales
 Intacta Regnorum tumultūs
 Perpetuis dominabere annis.

* Sic Virgilius, Victor Equus, Bellator Equus, itemq Græci.
 Eurip.

Pind. P. 261. Edit. Benedict.

† Sonantis-æternum—“semper udum.”

HORAT.

† “Neque audit currus habentis”—VIRG. GE.

|| Sunt lacrymæ rerum, &c. VIRG. ÆN. LIB. I. V. 262—Vid.

Edit. Heyne in Notis.